

ผลการวิจัย

การทดลองเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมการวาระของผู้รับการทดลอง 3 คน โดยใช้การเสริมแรงทางสังคม ตามกระบวนการทดลองซึ่งแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ครูสอนเด็กและควบคุมชั้นห้องปักตี ยังไม่ให้การเสริมแรง

ระยะที่ 2 ครูให้การเสริมแรงทางสังคมกับพฤติกรรมที่เหมาะสม คือ

การสนใจเรียนตามที่ให้กำหนด จำกัดความไว้ชั้งทัน และไม่ให้การ
เสริมแรง หรือไม่เอาใจใส่เมื่อพฤติกรรมการวาระ

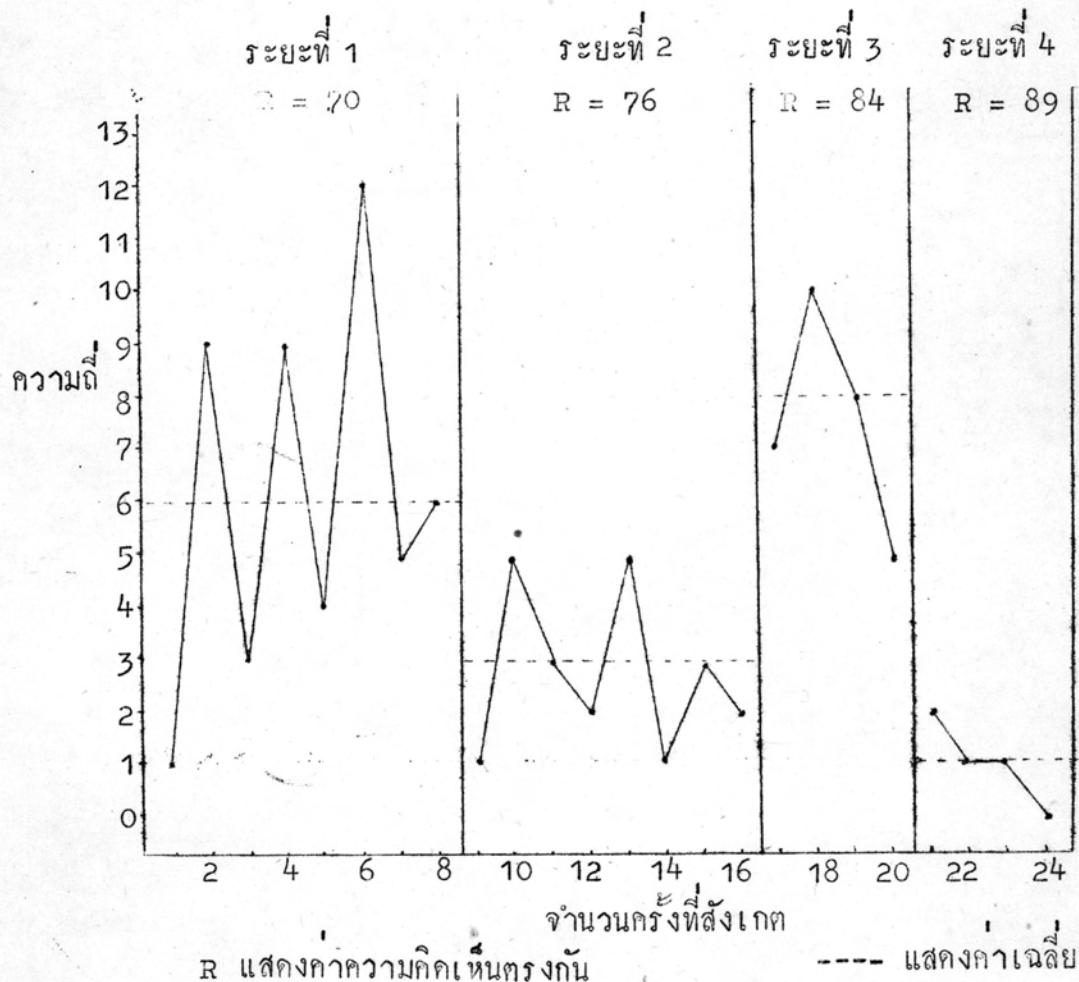
ระยะที่ 3 ครูกลับไปใช้วิธีการตามระยะที่ 1 คือ หยุดให้การเสริมแรง

ระยะที่ 4 ครูใช้กระบวนการดังระยะที่ 2 อีกครั้ง

ผู้วิจัยได้นำความคิดของพุติกรรมการวาระมาบูรณาการทดลองแก่ลูกนั้นในการ
ทดลองนี้ทดลองระยะเวลาสั้น ให้เห็นถึงรายการฟังค์ก์ตอนนี้

ผู้รับการทดลองคนที่ 1

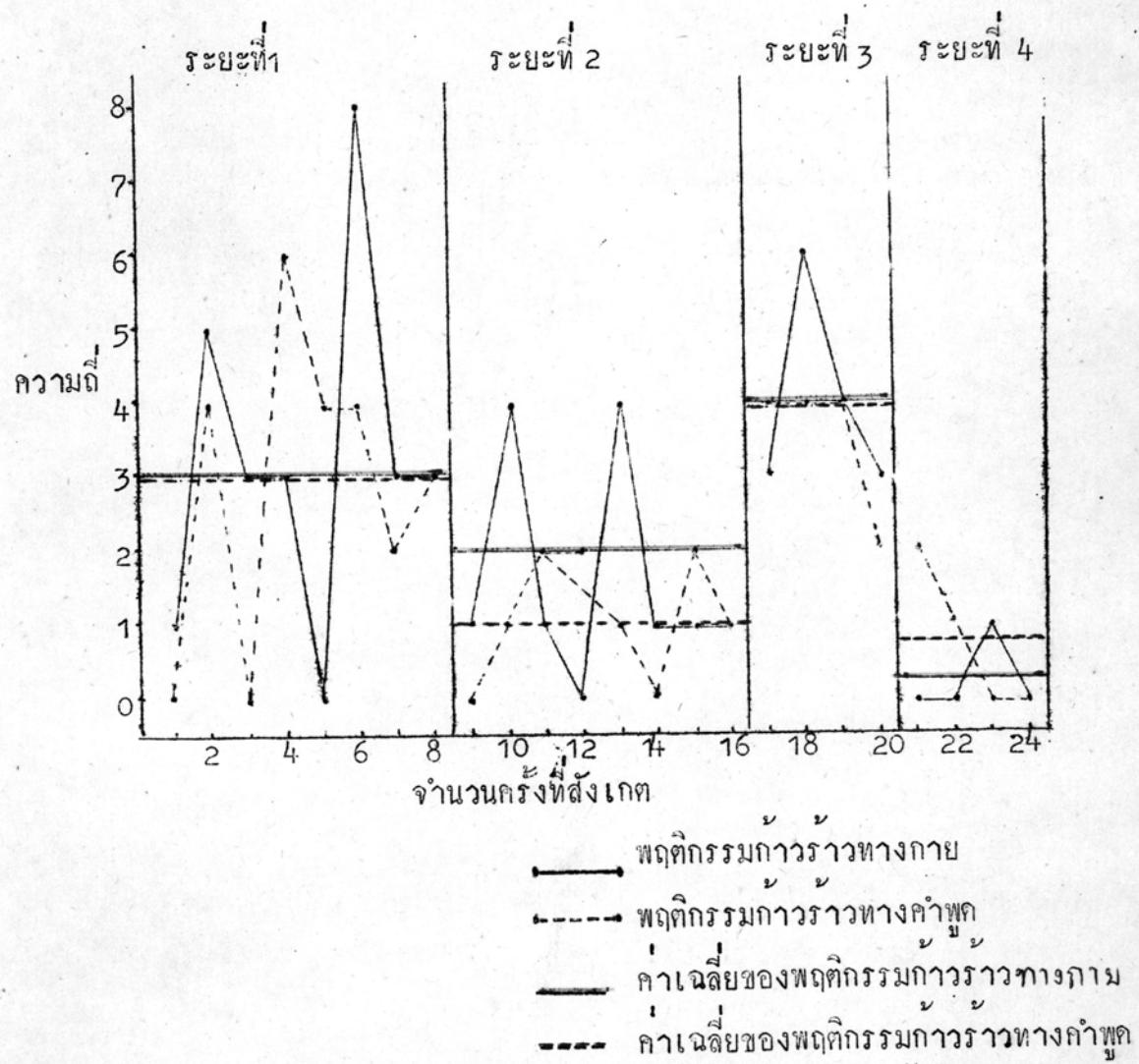
รูปที่ 1 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการร้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 1 (เด็กชาย อ.)
ทดลองการทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 1 ปรากฏว่า พฤติกรรมการร้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 1 มีความถี่ลดลง ในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 คือระยะให้การเสริมแรงกับพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่ให้ การเสริมแรงกับพฤติกรรมการร้าว พนวณผู้รับการทดลองคนที่ 1 มีความถี่ของพฤติกรรมการร้าวโดยเฉลี่ยในระยะที่ 1, 2, 3, 4 เท่ากับ 6, 3, 8 และ 1 ครั้ง ตามลำดับ และจากพฤติกรรมการร้าวในรูปที่ 1 นำมาแยกเป็นพฤติกรรมการร้าวทางกายและทางคำพูด ได้แก่ รูปที่ 2

รูปที่ 2 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการร้าวทางกายและทางคำพูดของผู้รับการทดลองคนที่ 1

ทดลองการทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 2 ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 1 มีพฤติกรรมการร้าวทางกายและทางคำพูดลดลงในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 และเพิ่วในระยะที่ 1, 2, 3, 4 ผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมการร้าวทางกายโดยเฉลี่ย 3, 2, 4 และ .25 ครั้งต่อครั้ง รวมกัน และมีพฤติกรรมการร้าวทางคำพูดโดยเฉลี่ย 3, 1, 4 และ .75 ครั้งต่อครั้ง

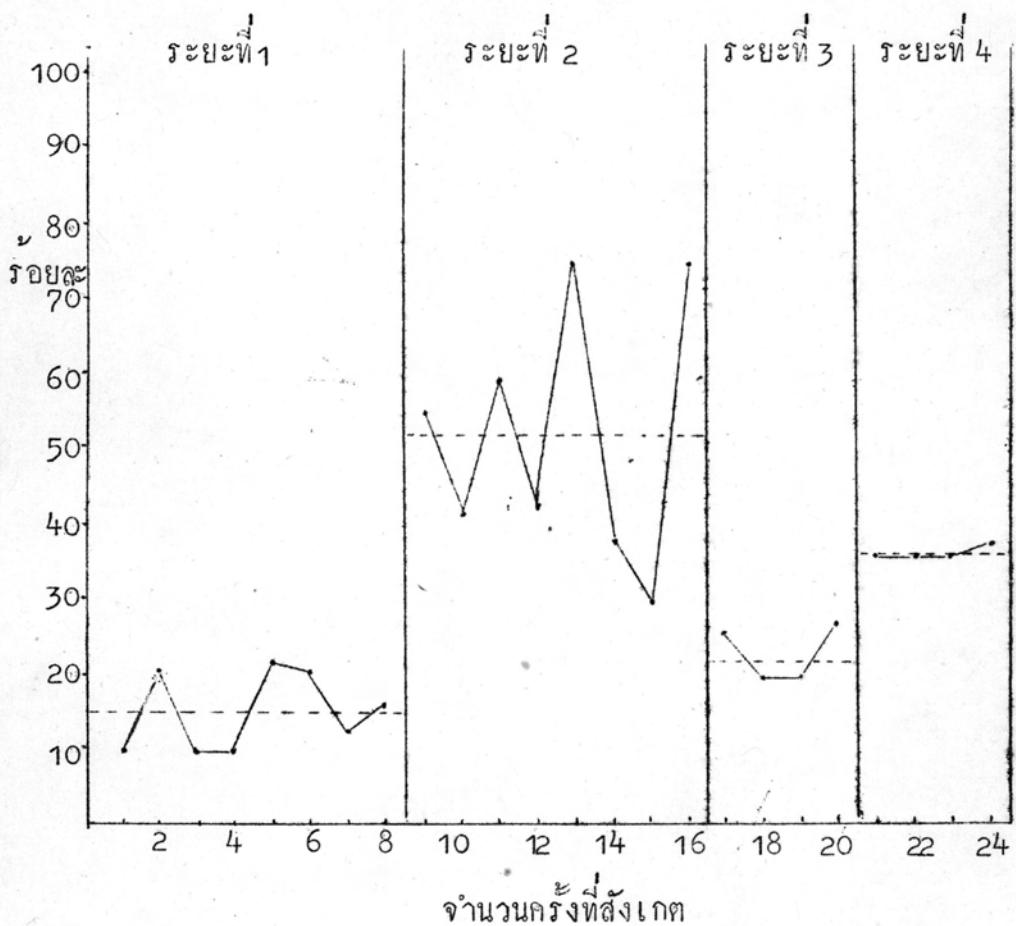
เพื่อให้ศักดิ์เจนยิ่งขึ้น จึงนำความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมการร้าวจากรูปที่ 1 และรูปที่ 2 มาเสนอในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมการร้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 1 ใน การทดลองทั้ง 4 ระยะ

	ระยะที่ 1 พื้นฐาน (Baseline)	ระยะที่ 2 (Reinforcement)	ระยะที่ 3 (Extinction)	ระยะที่ 4 (Reinstatement)
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$
พฤติกรรมการร้าว				
ทางกาย	3	2	4	•25
พฤติกรรมการร้าว				
ทางคำพูด	3	1	4	•75
รวมพฤติกรรม การร้าว	6	3	8	1

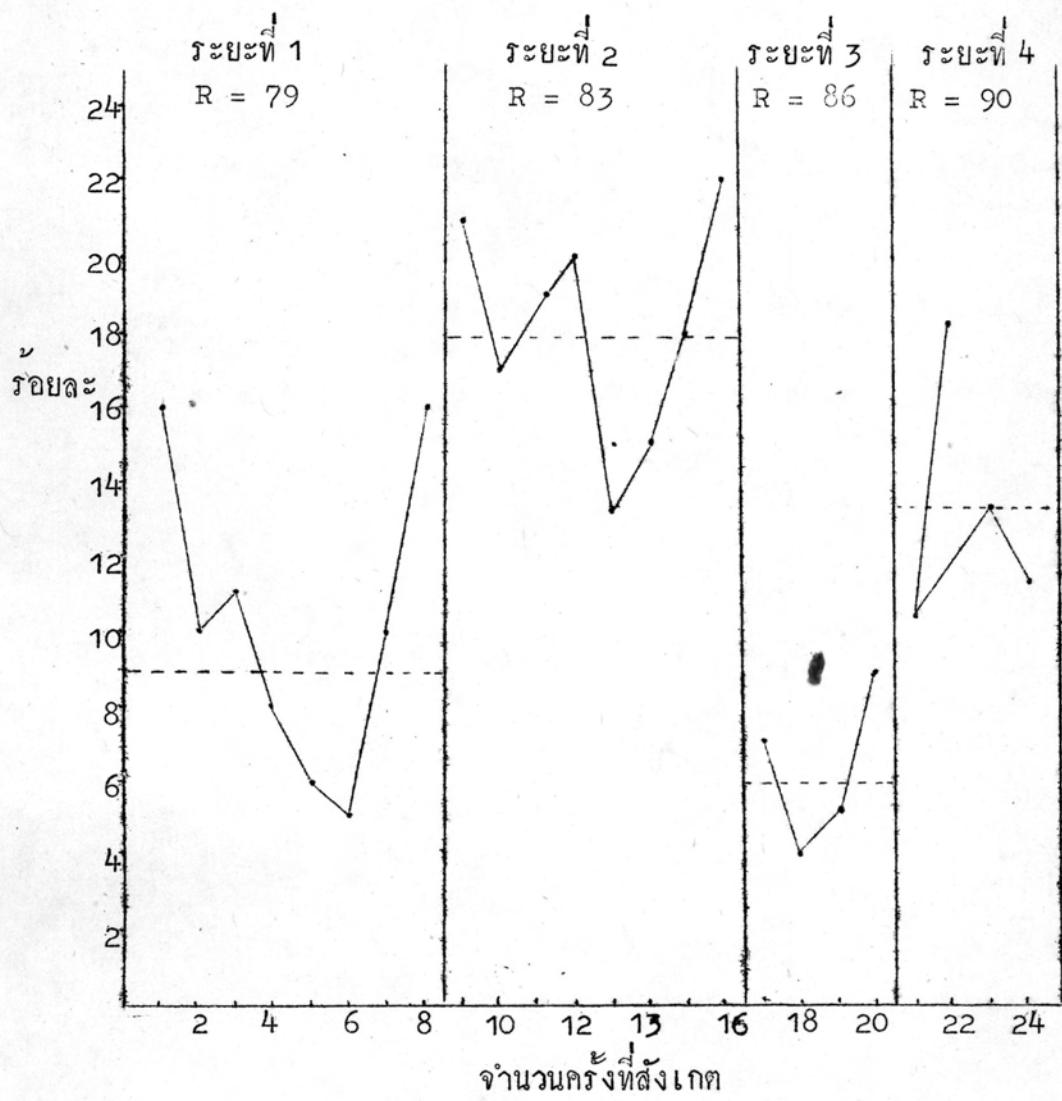
จากการให้การเสริมแรงทางสังคมกับพฤติกรรมที่เหมาะสมคือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการสนใจเรียน ปรากฏว่า ผู้รับการทดลองคนที่ 1 มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ในแต่ละระยะดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ของผู้รับการทดลองคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ ตลอดการทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 3 ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 1 มีพฤติกรรมที่เหมาะสม เพิ่มขึ้นในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะที่กรุ๊ปให้การเสริมแรงทางสังคมเมื่อผู้รับการทดลองแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่ให้การเสริมแรงเมื่อแสดงพฤติกรรมการควรจากกราฟพบว่า ผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมที่เหมาะสมโดยเฉลี่ยร้อยละ 15, 52, 22 และ 36 ในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

รูปที่ 4 แสดงร้อยละของความสนใจและคำชี้แจงจากครูที่ให้แก่ผู้รับการทดสอบคนที่ 1
ในการทดสอบทั้ง 4 ระดับ

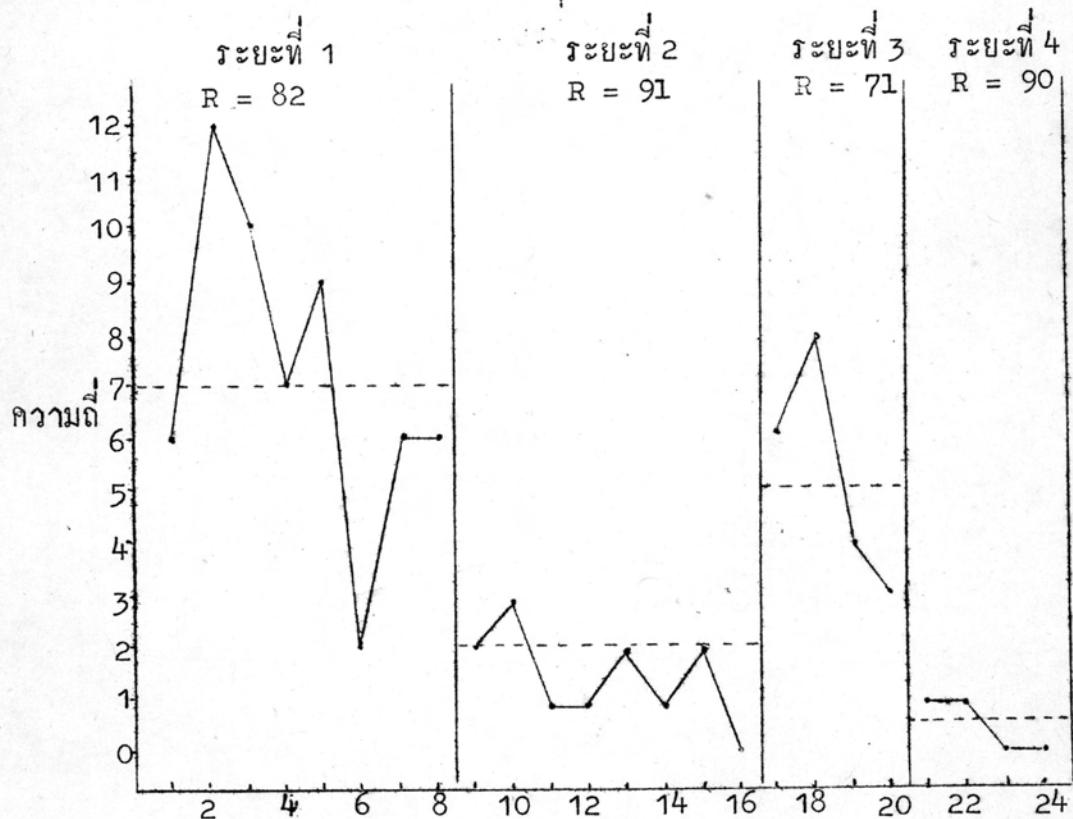
R แสดงความคิดเห็นทางกัน ----- แสดงความเฉลี่ย

จากรูปที่ 4 ปรากฏว่าความสนใจและคำชี้แจงจากครูในระดับที่ 2 และระดับที่ 4 สูงกว่าในระดับที่ 1 และระดับที่ 3 และพบว่าค่าเฉลี่ยของความสนใจและคำชี้แจงในระดับที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากับ 9, 18, 6 และ 13 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ

ผู้รับการทดลองคนที่ 2

สำหรับผู้รับการทดลองคนที่ 2 (เด็กชาย อ.) ผู้วิจัยได้นำความดันของพฤติกรรมการร้าวมาแสดงดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 แสดงความดันของพฤติกรรมการร้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 2 (เด็กชาย อ.) ในการทดลองทั้ง 4 ระยะ

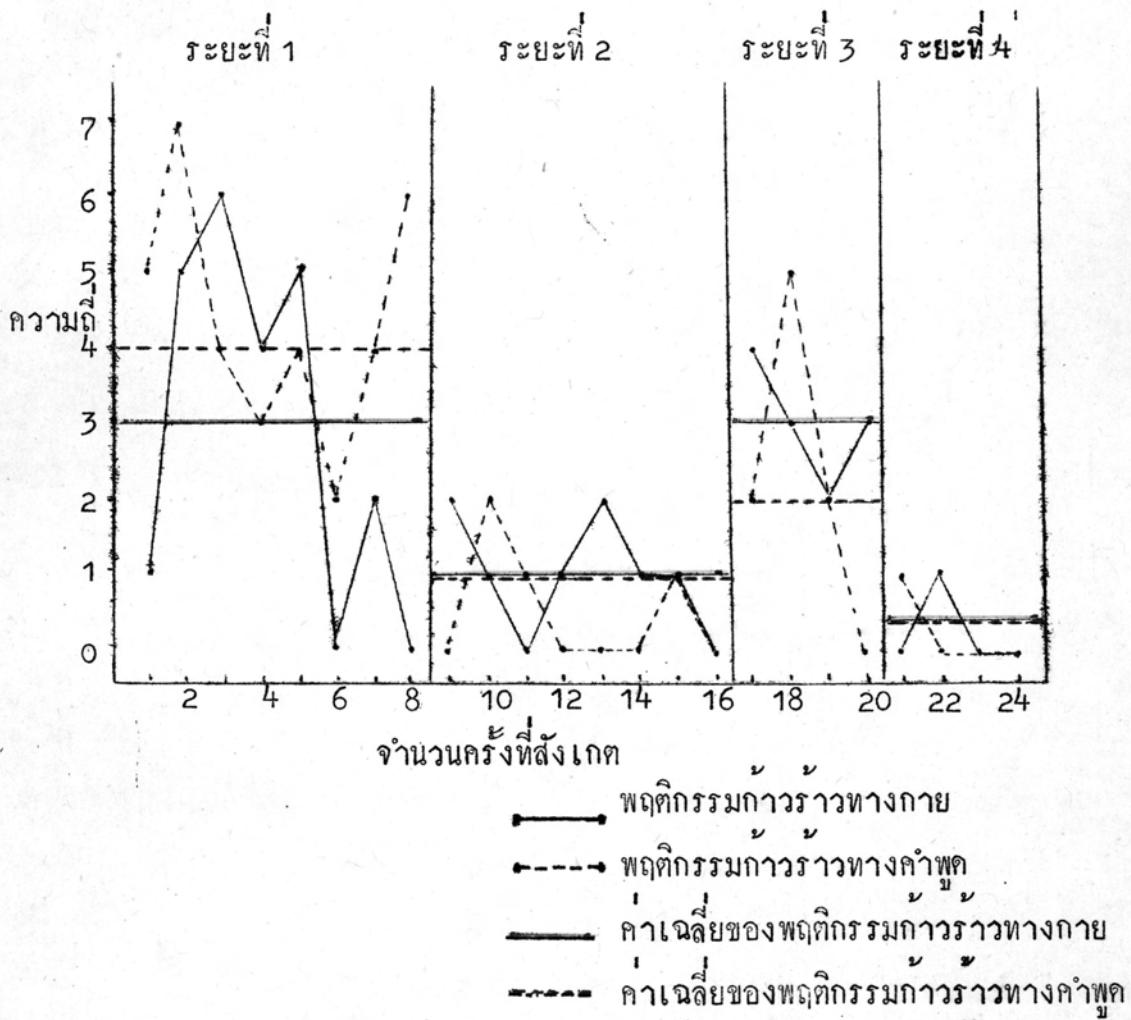
จำนวนครั้งที่สังเกต R แสดงค่าความคิดเห็นทรงกัน

----- แสดงค่าเฉลี่ย

จากรูปที่ 5 ปรากฏว่าพฤติกรรมการร้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 2 มีความถี่คล่องในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะให้การเสริมแรงทางสังคมกับพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่ให้การเสริมแรงกับพฤติกรรมการร้าว พบรูปผู้รับการทดลองคนที่ 2 มีความถี่ของพฤติกรรมการร้าวโดยเฉลี่ยในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากับ 7, 2, 5 และ 0.5 ครั้ง ตามลำดับ

จากความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวในรูปที่ 5 นำมาแยกเป็นความถี่ของ
พฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและทางคำพูดดังรูปที่ 6

รูปที่ 6 แสดงความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและทางคำพูดของผู้รับการทดลอง
คนที่ 2 ในการทดลองทั้ง 4 ระยะ

จากรูปที่ 6 ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 2 มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและ
ทางคำพูดลดลงในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 และเพิ่มขึ้นในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4
ผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายโดยเฉลี่ย 3, 1, 3 และ .25 ครั้ง ตามลำดับ
และมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางคำพูดโดยเฉลี่ย 4, 1, 2 และ .25 ครั้ง

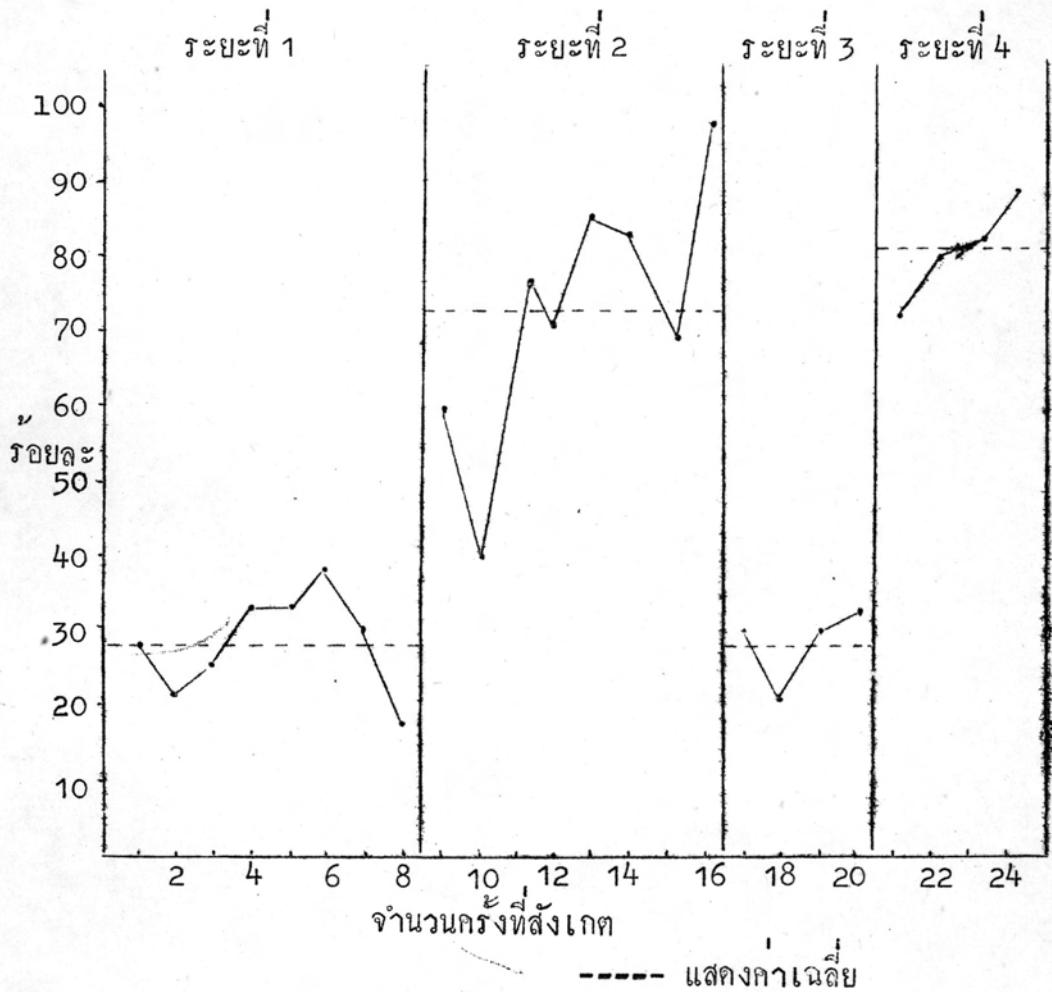
เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำความดีเดลี่ของพฤติกรรมการร้าวจากรูปที่ 5 และรูปที่ 6 มาเสนอในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงความดีเดลี่ของพฤติกรรมการร้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 2 ใน การทดลอง 4 ระยะ

	ระยะที่ 1 พื้นฐาน (Baseline)	ระยะที่ 2 การเสริม (Reinforcement)	ระยะที่ 3 การดับ灭 [*] (Extinction)	ระยะที่ 4 การฟื้นฟู [*] (Reinstatement)
พื้นฐานการร้าว	X	X	X	X
ทางกาย	3	1	3	.25
พื้นฐานการร้าว				
ทางคำพูด	4	1	2	.25
รวมพื้นฐาน	7	2	5	.5
การร้าว				

จากการให้การเสริมแรงทางสังคมกับพฤติกรรมที่เหมาะสมคือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการสนใจเรียน pragmatically ผู้รับการทดลองคนที่ 2 มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในแต่ละระดับดังรูปที่ 7

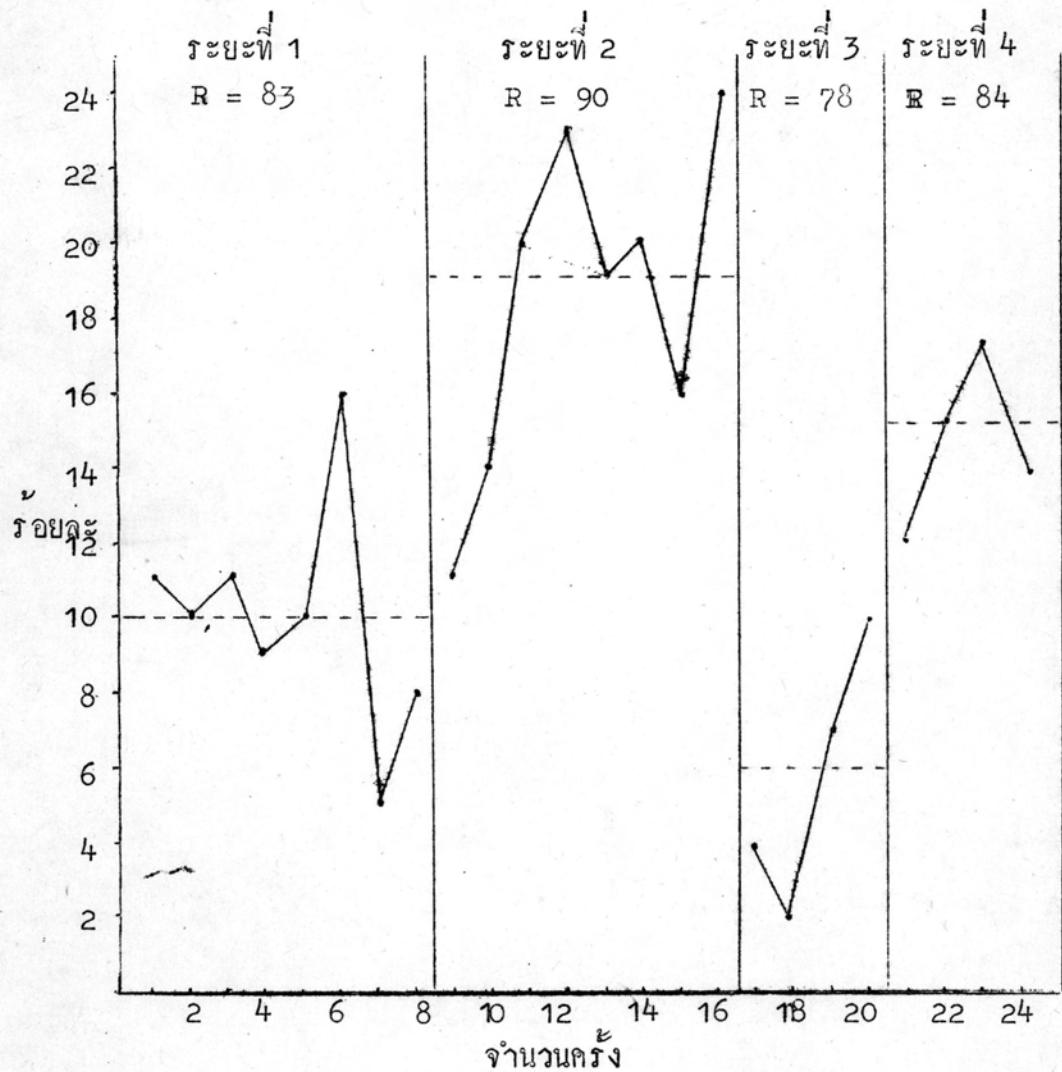
รูปที่ 7 แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ของผู้รับการทดลองคนที่ 2 คือเป็นร้อยละผลของการทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 7 ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 2 มีพฤติกรรมที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะที่ครุให้การเสริมแรงทางสังคมเมื่อผู้รับการทดลองแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่ให้การเสริมแรงเมื่อแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว จากราฟพบว่า ผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 โดยเฉลี่ยร้อยละ 28, 73, 28 และ 81 ตามลำดับ

รูปที่ 8

แสดงรอยละของความสนใจและคำชี้เชยจากกรูที่ให้แก่ผู้รับการทดลอง
คนที่ 2 ในการทดลอง 4 ระยะ

R แสดงความคิดเห็นตรงกัน ----- แสดงความคิดเห็น

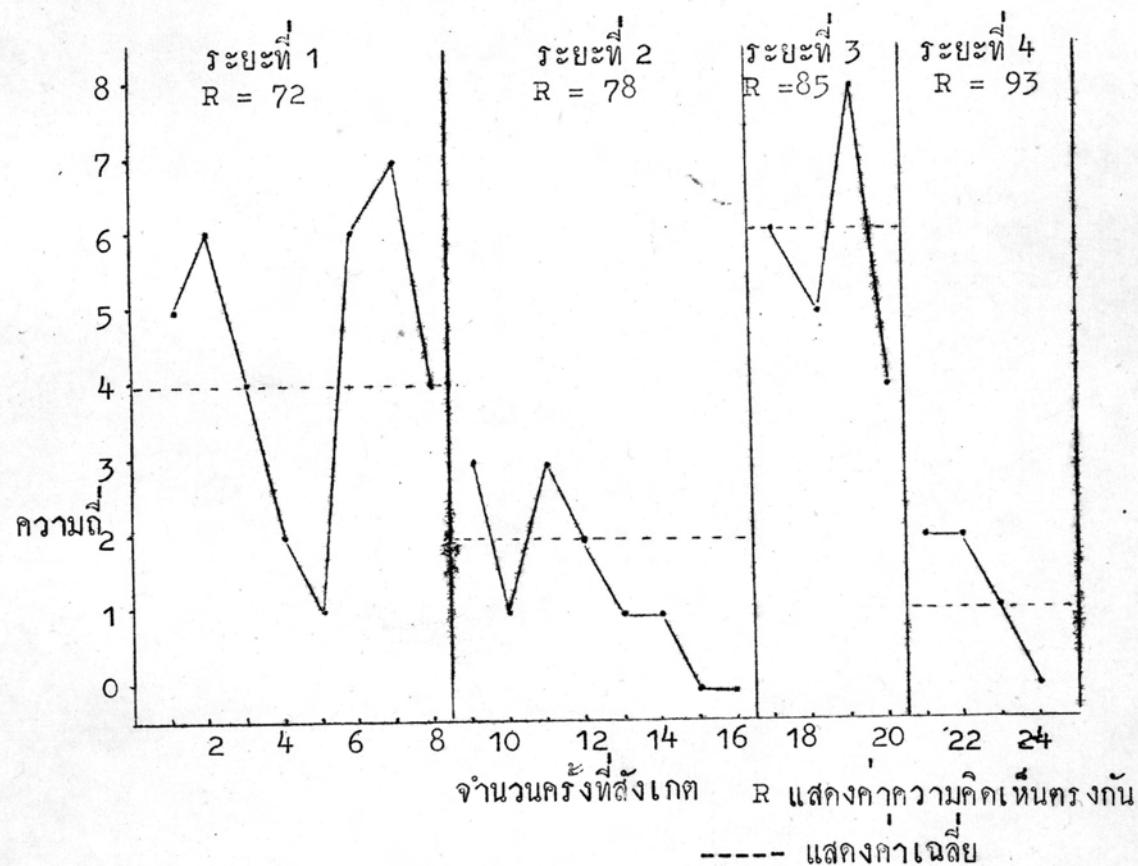
จากรูปที่ 8 ปรากฏว่าความสนใจและคำชี้เชยจากกรูในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 สูงกว่าในระยะที่ 1 และระยะที่ 3 และพบว่าความคิดเห็นของความสนใจและคำชี้เชยในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากับรอยละ 10, 19, 6 และ 15 ตามลำดับ

ผู้รับการทดลองคนที่ 3

สำหรับความถี่ของพฤติกรรมการว้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 3 ปรากฏดังรูปที่ 9

รูปที่ 9 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการว้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 3 (เด็กหญิง ก.)

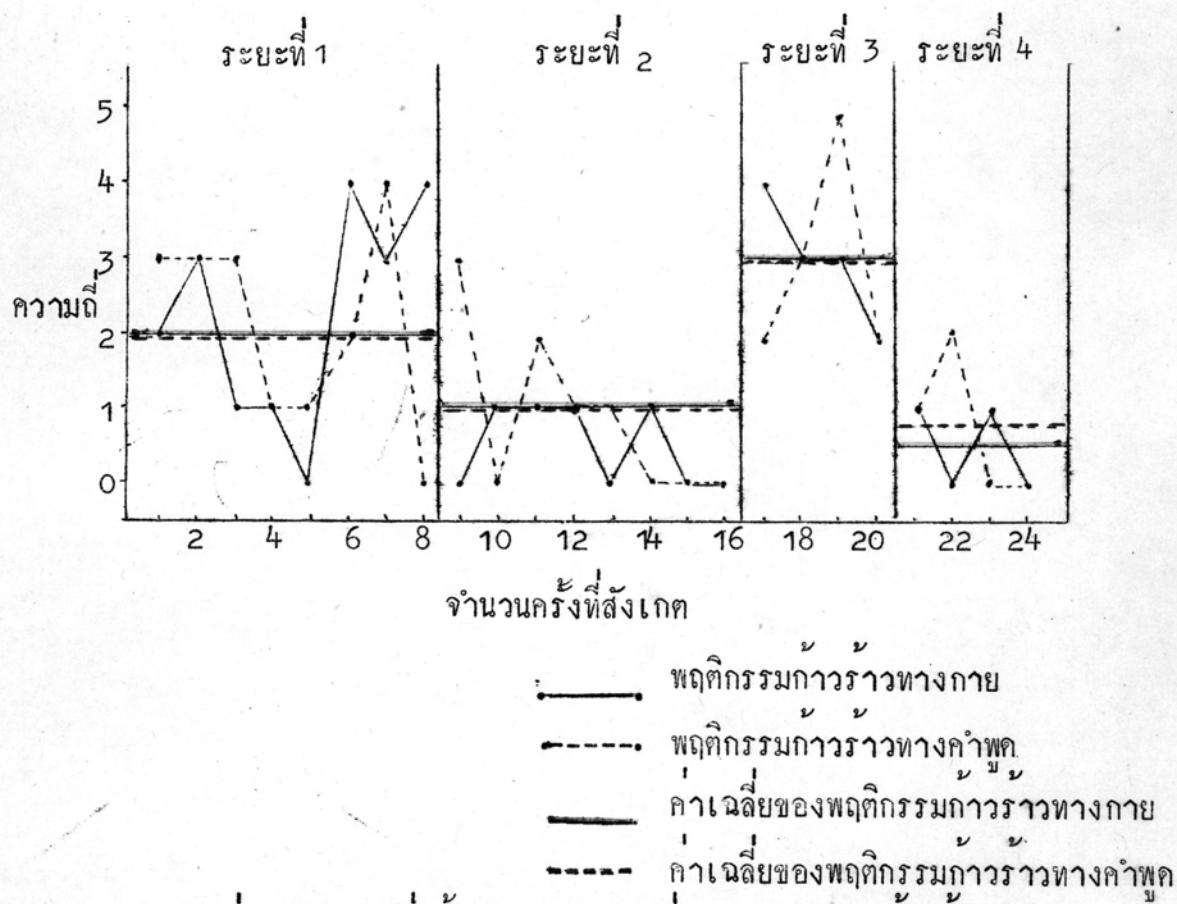
ในการทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 9 ปรากฏว่าพฤติกรรมการว้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 3 มีความถี่ลดลงในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 คือระยะทำการเสริมแรงกับพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่ทำการเสริมแรงกับพฤติกรรมการว้าว พนวณผู้รับการทดลองคนที่ 3 มีความถี่ของพฤติกรรมการว้าวโดยเฉลี่ยในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากับ 4, 2, 6 และ 1 ครั้งตามลำดับ

จากพุติกรรมก้าวเร็วในรูปที่ 9 นำมาแยกเป็นพุติกรรมก้าวเร็วทางกายและ
คำพูด ได้รูปที่ 10

รูปที่ 10 แสดงความถี่ของพุติกรรมก้าวเร็วทางกายและทางคำพูดของผู้รับการทดลอง
คนที่ 3 ในการทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 10 ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 3 มีพุติกรรมก้าวเร็วทางกายและ
ทางคำพูดลดลงในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 และเพิ่มขึ้นในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4
ผู้รับการทดลองมีพุติกรรมก้าวเร็วทางกายโดยเฉลี่ย 2, 1, 3 และ .5 ครั้ง ตาม-
ลำดับ และมีพุติกรรมก้าวเร็วทางคำพูดโดยเฉลี่ย 2, 1, 3 และ .75 ครั้ง

เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมการว้าวจากรูปที่ 9 และรูปที่ 10 มาเสนอในตารางที่ 3

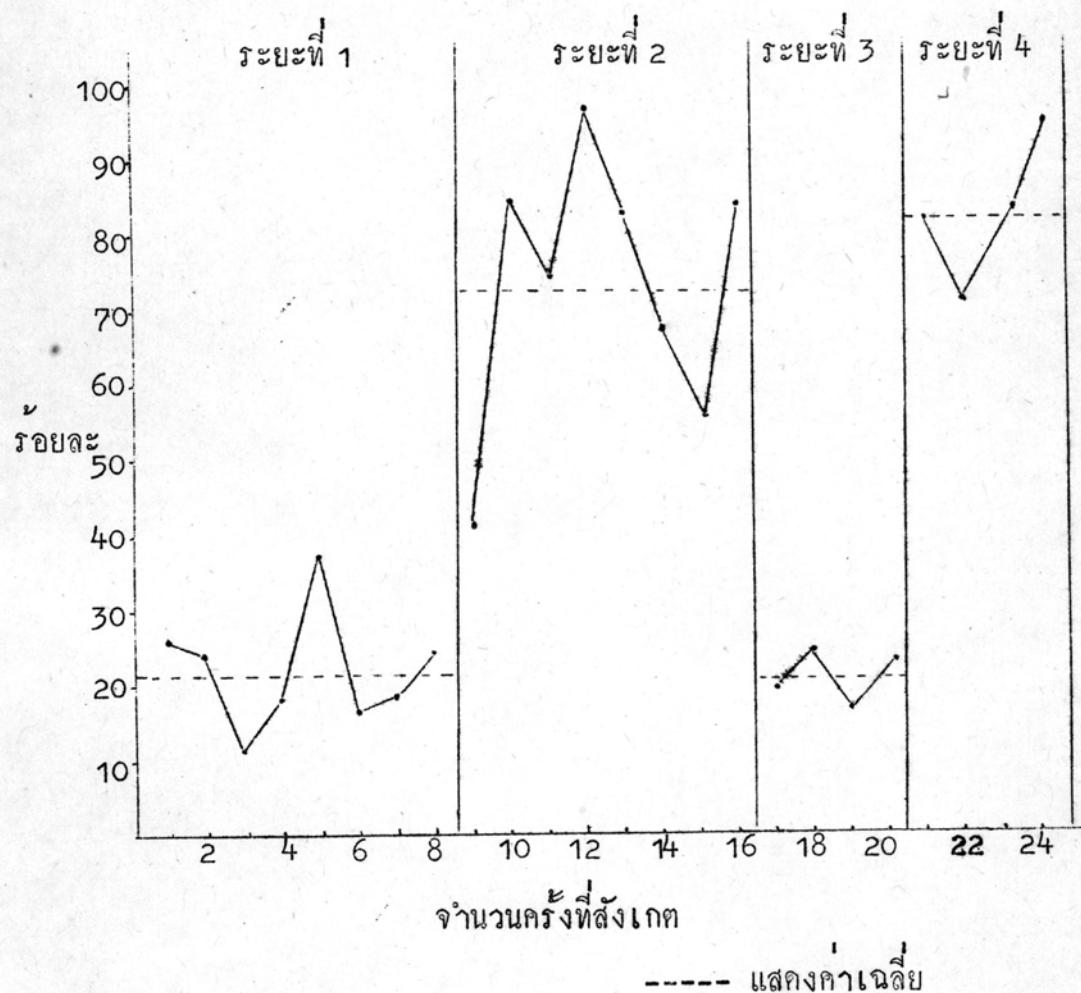
ตารางที่ 3 แสดงความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมการว้าวของผู้รับการทดลองคนที่ 3 ใน การทดลอง 4 ระยะ

	ระยะที่ 1 พื้นฐาน $\bar{X}$	ระยะที่ 2 (Reinforcement) $\bar{X}$	ระยะที่ 3 (Extinction) $\bar{X}$	ระยะที่ 4 (R reinstatement) $\bar{X}$
พื้นฐานการว้าว				
ทางกาย	2	1	3	•50
พื้นฐานการว้าว				
ทางคำพูด	2	1	3	•75
รวมพื้นฐาน				
การว้าว	4	2	6	1.25

จากการให้การเสริมแรงทางสังคมกับพฤติกรรมที่เหมาะสมคือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการสนใจเรียน ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 3 มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ในแต่ละระยะ กับรูปที่ 11

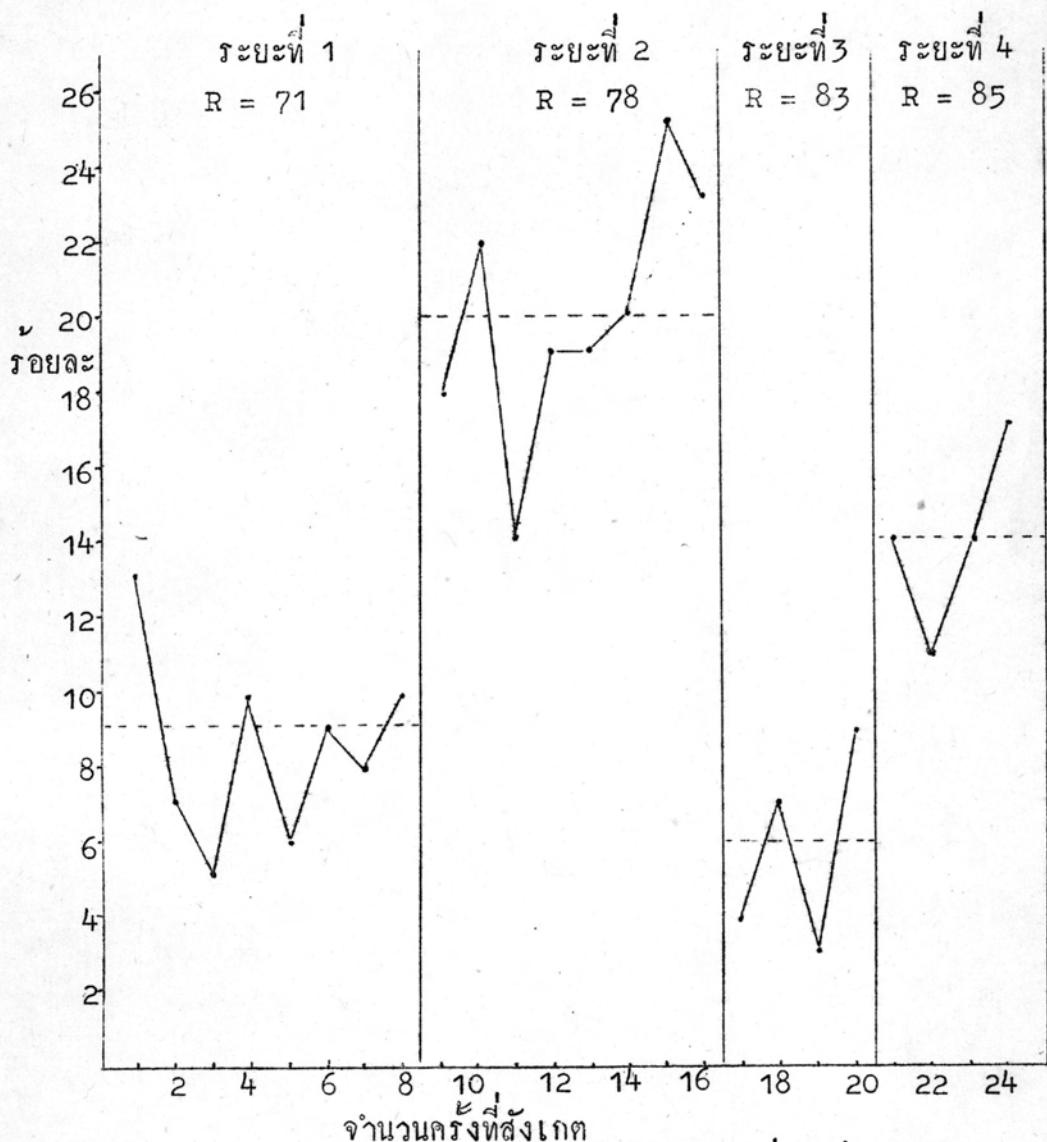
รูปที่ 11 แสดงร้อยละของพฤติกรรมที่เหมาะสมของผู้รับการทดลองคนที่ 3 ในการทดลอง 4 ระยะ

ทดลอง 4 ระยะ

จากรูปที่ 11 ปรากฏว่าผู้รับการทดลองคนที่ 3 มีพฤติกรรมที่เหมาะสมที่การสนใจเรียนเพิ่มขึ้นในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะที่ครุให้การเสริมแรงทางสังคมเมื่อผู้รับการทดลองแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่ให้การเสริมแรงเมื่อแสดงพฤติกรรมกาวਰาว จากกราฟพบว่าผู้รับการทดลองมีพฤติกรรมที่เหมาะสมโดยเฉลี่ยในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 ร้อยละ 22, 73, 21 และ 82 ตามลำดับ

รูปที่ 12 แสดงรอยละของความสนใจและคำชี้เชยจากครูที่ให้แก่ผู้รับการทดลอง
คนที่ 3 ใน การทดลอง 4 ระยะ

R แสดงความคิดเห็นตรงกัน ----- แสดงความเสื่อม

จากรูปที่ 12 ปรากฏว่าความสนใจและคำชี้เชยจากครูในระยะที่ 2 และระยะที่ 4 สูงกว่าในระยะที่ 1 และระยะที่ 3 และพบว่าความเสื่อมของความสนใจและคำชี้เชยในระยะที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากับ 9, 20, 6 และ 14 เปอร์เซนต์ตามลำดับ